

БАУЕР Отто (Bauer Otto; 05. 09. 1882, Відень — 04. 07. 1938, Париж) — австрійський державний і політичний діяч. За фахом юрист. Від 1904 працював секр. соціал-демократ. фракції райхстагу, ред. г. «Arbeiterzeitung». Під час 1-ї світової війни — на Сх. фронті, потрапив до рос. полону, після Лютн. революції 1917 зблизився з меншовиками. Згодом повернувся до Австрії, 1918-19 — міністр закордон. справ, виступав за об'єднання Австрії з Німеччиною. Був одним із засн. Між-нар. робітн. об'єдн. соціаліст. партій (1921), брав активну участь у створенні Соціаліст. робітн. інтернаціоналу (1923); очолював Соціал-демократ. партію Австрії. Один із кер. антифашист. збройного повстання віден. робітників у лютому 1934, після поразки якого виїхав до Чехо-Словаччини, згодом до Франції. Б. — автор праці «Die Nationalitätenfrage und die Sozialdemokratie» («Національне питання та соціал-демократія», 1907), у якій згадує про русинів, про

Галичину й Буковину; висміює версію польс. шовіністів про русинів як «австрійську вигадку»; доводить тезу про націю як культурну спільноту та стверджує, що саме соціалізм сприяє автономії нації, роблячи її долю витвором свідомої волі, сприяє чіткішому виокремленню її особливостей; розробляє ідею нац. оперцепції, за якої нація не просто переймає щось нове, а поступово пристосовує його до своєї істоти та перетворює в процесі засвоєння мільйонами — отже, нація є вічним джерелом культурної різноманітності. Б. визначає націоналізм як один із проявів інстинкту самозбереження кожного індивіда окремо, який на рівні підсвідомого визнає свою нац. причетність. Б. заперечує перспективи інтернаціоналізації духов. життя. Йому належить теорія «культурно-національної автономії». Він обстоював право всіх націй на самовизначення. У своїх працях «Der Weg zum Sozialismus» («Шлях до соціалізму», 1919), «Bolschewismus oder Sozialdemokratie» («Більшовизм чи соціал-демократія», 1920) виступав із критикою пролетар. революції в Росії та політики більшовиків. Б. також автор праць «Die österreichische Revolution» («Австрійська революція», 1923), «Sozialdemokratie, Religion und Kirche» («Соціал-демократія, релігія і церква», 1927), «Kapitalismus und Sozialismus nach dem Weltkrieg» («Капіталізм і соціалізм після світової війни», 1931), «Zwischen zwei Weltkriegen» («Між двома світовими війнами», 1937).

Рекомендована література

1. J. Braunthal. O. Bauer. 1961;
2. G. Kaltenbrunner. Die politische Theorie O. Bauers und ihre Umsetzung in die Praxis anhand von Beispielen. 1992.

А. І. Шушківський

Бібліографічний опис:

Бауер Отто / А. І. Шушківський // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2003. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-41275>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України (докладніше).